

ת"פ 13711/03/16 - מדינת ישראל נגד שושנה טובל

בית משפט השלום בראשון לציון
ת"פ 13711-03-16 מדינת ישראל נ' טובל

בפני
בעניין: כבוד השופטת - נשיאה עינת רון
מדינת ישראל

המאשימה

נגד

שושנה טובל

הנאשמת

נוכחים:

ב"כ המאשימה: עו"ד אלירן אשכנזי

ב"כ הנאשמת: עו"ד משה קשלס

הנאשמת בעצמה

גזר דין

הנאשמת הודתה בכתב אישום מתוקן המונה שני פרטי אישום.

בפרט האישום הראשון הורשעה הנאשמת בעבירות של גניבה בידי עובד, רישום כוזב במסמכי תאגיד וזיוף.

בין השנים 2008-2012 עבדה הנאשמת כמנהלת חשבונות ראשית בכפר הנוער "ויצו נחלת יהודה" המופעל על ידי עמותת ויצו העולמית כפנימיה וכבית ספר תיכון.

במסגרת תפקידה היתה הנאשמת אחראית על הנהלת החשבונות בכפר, ובכלל זה על הרישומים במערכת הנהלת החשבונות, התאמות בנקים ועניינים בנקאיים הקשורים בשכר העובדים.

על פי הנוהלים בכפר, תשלום ההוצאות באמצעות המחאות נעשה בחתימתם של שני מורשי חתימה, בהתאם לסכום הנקוב בהמחאה.

במהלך השנים 2008-2012 במספר רב של הזדמנויות, משכה הנאשמת סכומי כסף מחשבונות כפר הנוער לצרכיה האישיים באמצעות פדיית המחאות שהיו משוכות מחשבונות כפר הנוער לחשבונותיה האישיים.

בחלק מן המחאות זייפה הנאשמת בגב המחאה את חתימתם של המוטבים שעבורם יועדה המחאה, בחלק אחר הסבה לחשבונותיה המחאות בחתימת מורשי החתימה שהיו מיועדות לתשלום לעובדים, ספקים וכיו"ב.

ביתר המקרים, ביצעה הנאשמת תשלומים אישיים, שלה ושל בני משפחתה, באמצעות המחאות של כפר הנוער, אשר לא נשאו הגבלת סחירות.

על מנת להסוות את מעשיה, נמנעה הנאשמת בהזדמנויות רבות מרישום המחאות הגנובות במערכת הנהלת החשבונות של הכפר.

במקרים אחרים רשמה הנאשמת במערכת הנהלת החשבונות כוזב ביחס להמחאה שנגנבה על ידיה כי היא מיועדת לתשלום מפרעה על חשבון תשלום שכר עבודה. כמו כן ועל מנת להסוות את מעשיה, ביצעה הנאשמת רישומי חסר של תקבולים שהתקבלו בכפר מן הביטוח הלאומי בעבור ימי מילואים של עובדי הכפר.

במעשים האמורים לעיל גנבה הנאשמת מכפר הנוער סכום כולל של 216,076 ₪.

בפרט האישום השני הורשעה הנאשמת בעבירות של גניבה בידי עובד ורישום כוזב במסמכי תאגיד.

במסגרת פעילותו העסקית נהג כפר הנוער למכור עגלים לסוחרים חיצוניים בסמוך למועד המלטתם.

הנאשמת קיבלה בהזדמנות אחת כמפורט בנספח לכתב האישום כסף מהסוחרים בעבור מכירת העגלים, באמצעות המחאה וגנבה את התקבול, בכך שהפקידה את המחאה בחשבונה האישי.

על מנת להסוות את מעשיה, רשמה הנאשמת במערכת הנהלת החשבונות של הכפר פקודות חובה פיקטיביות וכן נמנעה מרישום קבלת הכסף במערכת התקבולים של הכפר ונמנעה מהפקת קבלה ממוחשבת בגין התקבול.

במעשיה אלה גנבה הנאשמת מהכפר סכום של 17,042 ₪.

ב"כ התביעה הדגיש בטיעונו את הסכום הכולל של מעשי הגניבה של הנאשמת - 233,118 ₪.

לדבריו, פגעה הנאשמת במעשיה באמון שניתן בה כעובדת האחראית על מערך הכספים בכפר הנוער.

כן הטעים ב"כ התביעה כי משנה חומרה יש בכך כי מדובר בפנימיה ובבית ספר תיכון.

התביעה הציגה את החומרה בה רואה ביהמ"ש העליון מעשים מעין אלה וכן פסיקה באשר לענישה הנוגת. עוד הצביעה על התכנון המוקדם ועל התחכום שהיה במעשיה של הנאשמת, על החזרה על המעשים בהזדמנויות רבות ועל ההיקף הגבוה של המעשים, שהתמשכו על פני תקופה ארוכה של כארבע שנים.

לטעמה של התביעה נע מתחם העונש ההולם בין 12-24 חודשי מאסר בפועל.

התביעה ערה לכך שהכסף כולו הוחזר לכפר הנוער, אך לטעמה יש לבחון נסיבה זו במתחם הענישה עצמו.

עוד התחשבה התביעה בכך שזוהי לה הסתבכותה הראשונה של הנאשמת עם החוק וכן התחשבה בחלופי הזמן מאז ביצוע העבירות.

התביעה הפנתה לאמור בתסקיר שירות המבחן ולכך שבצד נטילת האחריות, לא פעלה הנאשמת מתוך מצוקה כלכלית, אלא מתוך נקמה במנהל הכפר וכן כי עד לשלב מאוחר ביותר לא פנתה לקבלת טיפול. על כן, לטעמה של התביעה, אין מקום להקל בעניינה של הנאשמת מטעמי שיקום.

התביעה עתרה להטיל על הנאשמת עונש מאסר בפועל שיימצא בחלק התחתון של המתחם בצד עונש מאסר מותנה וקנס.

ב"כ הנאשמת עתר לאמץ את המלצות שירות המבחן ולהטיל על הנאשמת עונש אשר ירוצה בעבודות שירות.

לטעמו, יש ליתן דגש על המועד בו השיבה הנאשמת את הכסף לכפר הנוער, שכן הנאשמת החזירה את מלוא הסכום, עוד טרם הוגש כתב האישום בעניינה ולמעשה טרם נחקרה במשטרה.

עוד ביקש ב"כ הנאשמת ליתן משקל נכבד ביותר לחלופי הזמן ולשיהוי שחל בין העבירות למועד הגשת כתב האישום. הוא אינו רואה טעם כלשהו לשיהוי כזה כאשר הנאשמת הודתה בכל שיוחס לה וכאמור השיבה את הכסף עוד קודם לכן.

ב"כ הנאשמת הציג אסופת פסיקה, ולפיה יש להציג מתחם ענישה אחר ולגזור עונש אחר, התואם את המלצות שירות המבחן.

עוד הפנה ב"כ הנאשמת אל נסיבותיה האישיות של הנאשמת, כמפורט בתסקיר ולאור כל אלה, עתר להטיל עליה עונש שירות אחר בעבודות שירות.

מתסקיר שירות המבחן בעניינה של הנאשמת עולה כי הנאשמת בת 66, גרושה ואם לשלושה ילדים בוגרים. היא אינה עובדת מזה כארבע שנים.

בחודש פברואר 2013 פוטרה הנאשמת מעבודתה וקיבלה דמי אבטלה עד לפרישתה לגימלאות. לדבריה, כיום היא מתקיימת מקיצבת זיקנה.

עוד סיפר הנאשמת כי היא סובלת ממחלת הפיברומיאלגיה ונוטלת משככי כאבים באופן קבוע.

הנאשמת נטלה אחריות מלאה על ביצוע העבירות וביטאה תחושת אשמה, בושה, כעס ואכזבה.

היא תארה תפקוד תקין בכל מישורי החיים לאורך כל השנים ובפרט בתחום התעסוקתי והדגישה את מסירותה ומקצועיותה בביצוע תפקידה בכל מקומות העבודה בהם הועסקה.

מדבריה עלה כי ברקע לביצוע העבירות מספר שנים בהן חוותה לחצים במסגרת העבודה בשל חילופי מנהלים, הסתגלות לתוכנת מחשב חדשה עימה נאלצה לעבוד, מריבות עם קולגות בנושאים שונים אולם בעיקר קונפליקטים עם מנהל חדש בשל אי הסכמתה לאופן ניהולו המקצועי. הצטברו אצל הנאשמת תחושות תסכול וכעס והיא חשה מופלה לרעה על ידי המנהל יחסית לעובדים אחרים.

הנאשמת שללה סיבות כלכליות לביצוע העבירות וטענה כי לא עשתה שימוש במרבית הכסף, אולם את חלקו העבירה לבתה אשר התמודדה עם מצוקה כלכלית.

היא ציינה כי התקשתה לעצור את הסחרור אליו נקלעה ובהתבוננות לאחור, היא סבורה כי היתה אז בתקופה משברית, וחשה מנוצלת על ידי המערכת בה עבדה וכן חוותה לחץ מתמשך, אף בשל מועד פרישתה לגמלאות המתקרב והחשש מפני הלא נודע.

הנאשמת ביטאה מודעות לפסול ולחומרה שבמעשיה ולצד זאת התקשתה להתייחס למוטיבים של תכנון, מרמה, מניפולציה ושיטתיות העומדים בבסיס מעשיה, כמו למשך הזמן של ביצוע העבירות.

היא הדגישה כי החזירה את מלוא סכום הכסף שגנבה.

לדבריה מי מילדיה או קרוביה אינו מודע לפרשה זו וציינה כי עד כה לא פנתה לקבל טיפול על מנת לא לעורר חשדם של ילדיה וכן כי אינה מעוניינת לחשוף אותם למעשיה בשל הבושה שהיא חשה.

שירות המבחן הבהיר לנאשמת את הצורך בטיפול בשל דפוסי התנהגותה כפי שבאו לידי ביטוי במעשיה והציע לה להשתלב בקבוצה טיפולית. היא הביעה הסכמתה לכך. שירות המבחן התרשם כי עתה היא מגלה תובנה ראשונית למצבה ומונעת מתוך מוטיבציה לשפר את תוצאות ההליך המשפטי.

שירות המבחן התרשם כי הנאשמת הפיקה לקחים מהתנהגותה ומכך שההליכים המשפטיים מהווים גורם מרתיע אשר מקטין את הסיכון להישנות עבירות בעתיד.

נוכח התרשמות שירות המבחן מנזקקותה של הנאשמת לעזרה ולהכוונה, יש חשיבות של המשך מעורבות שירות המבחן בעניינה כגורם טיפולי-סמכותי.

שירות המבחן מצא לשלבה בתהליך טיפולי שאמור היה להפתח בחודש דצמבר 2017.

לפיכך ולאור שיתוף הפעולה שלה עם שירות המבחן, המליץ שירות המבחן על עונש מאסר שירוצה בעבודות שירות, לצד הטלת צו מבחן למשך 18 חודשים במסגרת ובתנאי של טיפול קבוצתי בתחום המרמה.

יש במעשיה של הנאשמת כדי לפגוע בזכות הקנין, ובניהול התקין של כפר הנוער. בעיקר יש בהם משום ניצול ציני ובוטה כאחראית על ניהול החשבונות והכספים בכפר.

יש לראות משנה חומרה בכך שלמעשים אלה קדם תכנון, יש בהם תחכום הכרוך אף בזיוף ובהונאה, הן במהלך המעשים עצמם והן לאחר מכן, על מנת להסוותם ולמנוע חשיפתם והן בכך שמדובר במעשים חוזרים ונשנים בהזדמנויות רבות ולאורך כארבע שנים.

עוד יש לראות בחומרה את היקף המעשים ואת הסכום הכולל של הגניבה העומד על כ-216,000 ₪.

בעבירה ל גניבה ממעביד יש חומרה ופסול מיוחדים הראויים להוקעה ולגינוי, כמו גם לענישה מחמירה שיהיה בה לשדר את המסר ואת הסלידה ממעשים אלה, כמו גם מסר הרתעתי לרבים.

מתחם הענישה הראוי למעשים אלה נע בין 6-18 חודשי מאסר בפועל.

על פי הנסיבות האופפות את העבירות בהן הורשעה הנאשמת היה מקום להחמיר עימה ולהעמיד את עונשה ברף המצוי בשליש העליון של המתחם, אלא שמתקיימות נסיבות שיש בהן להביא להקלה ניכרת בעונש ולהעמיד את עונשה ברף התחתון של המתחם, הן מבחינת מידת העונש והן מבחינת אופן ריצויו.

שקלתי את הודאתה של הנאשמת ואת נטילת האחריות המלאה על ידיה. זו באה לידי ביטוי גם בהחזרת מלוא סכום הכסף שנגנב לכפר הנוער. החזרת הכסף נעשתה, למעשה, עוד טרם נחקרה הנאשמת במשטרה ויש ליתן לכך משקל.

אמנם הנאשמת לא פנתה להליך טיפולי עד כה והדבר נעשה רק בשלב מאוחר מאוד ולקראת הטיעונים לעונש, אך הסבירה זאת בבושה שחשה ובאי הרצון לחשוף את הפרשה בפני ילדיה וקרובי משפחתה.

משקל נכבד נתתי לחלוף הזמן מאז ביצוע המעשים, כמו גם לחלוף הזמן מאז המעשים ופתיחת החקירה ועד להגשת כתב האישום רק בחודש מרץ 2016.

בבוא ביהמ"ש לגזור דינו של נאשם, ייתן לחלוף זמן כזה ולשיהוי כזה משקל נכבד.

ככל שירחק מועד גזירת הדין ממועד ביצוע העבירות, יקהה עוקצו של העונש המוטל, ואף של האינטרסים הציבוריים העומדים בבסיסו.

על כן וכעונש כולל בגין כל העבירות בהן הורשעה הנאשמת אני גוזרת עליה -

שישה חודשי מאסר לריצוי בפועל שירוצו בדרך של עבודות שירות כפי שהמליץ הממונה על עבודות השירות
בחוות דעתו מיום 27/12/17.

שישה חודשי מאסר על תנאי למשך שלוש שנים, לבל תעבור עבירה כלשהי שעניינה גניבה, מרמה, או זיוף.

קנס בסכום של 5000 ₪ או 30 ימי מאסר תמורתו.

הקנס ישולם בעשרה תשלומים חודשיים שווים ורצופים שהראשון בהם ביום 15/2/18 והבאים אחריו בכל 15
לחודש שלאחר מכן. לא ישולם תשלום במועדו, יעמוד כל הסכום לפרעון מיידי.

הנאשמת תתייצב לתחילת ריצוי עונשה ביום 22/3/18 בשעה 8.00 ביחידה לעבודות שירות במפקדת מחוז
מרכז ברמלה.

מובהר לנאשמת כי עליה לעמוד בכל תנאי עבודות השירות ובביקורות הפתע שייערכו בהן. כל הפרה של תנאי
מתנאי עבודות השירות תביא להפסקתן המינהלית ולריצוי העונש בכליאה ממשית.

כן מוטל על הנאשמת צו מבחן לתקופה של 18 חודשים.

מובהר לנאשמת כי עליה לעמוד בצו זה ובכל תנאי שיוטל עליה במסגרתו על ידי שירות המבחן, שאם לא כן,
יוכל ביהמ"ש לשוב ולדון בעניינה, להפקיע את הצו ולגזור את דינה מחדש.

עותק גזר הדין יועבר אל שירות המבחן ואל הממונה על עבודות השירות.

זכות ערעור כחוק.

ניתן היום, ט"ז טבת תשע"ח, 03 ינואר 2018, במעמד הצדדים.